

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-07544/17-21

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 7. února 2018 takto:

Společnost [redacted] se sídlem [redacted]
[redacted]

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala:

- dne 20. dubna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 3. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 10. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]
- dne 3. listopadu 2017 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]

přičemž shora uvedení adresáti doručených obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čimž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířit obchodní sdělení až po předchozím souhlasu

a dále

- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že shora uvedené zprávy nebyly označeny jako obchodní sdělení, čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy šířila obchodní sdělení, aniž by tyto zprávy byly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny,
- III. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 37.000 Kč
(slovy třicetsedmtisíc korun českých)

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupků dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1. a 2. zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno Oznámením o zahájení řízení (Čj. UOOU-07544/17-6) a Oznámením o zahájení řízení (Čj. UOOU-07544/17-16), následně spojených Usnesením (Čj. UOOU-07544/17-17) Úřadu pro ochranu osobních údajů. Podkladem pro zahájení obou následně spojených řízení byly podněty doručené správnímu orgánu ve dnech 20. dubna 2017 – 6. listopadu 2017 (Čj. UOOU-07544/17-1-3 a Čj. UOOU-07544/17-13).

Na základě shora doručených podnětů vyzval správní orgán obviněnou v obou Oznámeních o zahájení řízení k doložení právních titulů (souhlas dle § 7 odst. 2, či zákaznický vztah ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.) k zasílání obchodních sdělení. Na tuto výzvu obviněná reagovala a doložila print screeny ze své databáze (Čj. UOOU-07544/17-6 a Čj. UOOU-07544/17-15). Z těchto dokumentů vyplývají následující skutečnosti:

- a) Uživatel elektronické adresy [redacted] měl svůj účet [redacted] založit (provést registraci) dne 8. září 2010 a naposledy ho aktualizovat dne 31. července 2017. Po výzvě správního orgánu byl tento účet převeden do stavu „nezobrazovat a nekomunikovat“.
- b) Uživatel elektronické adresy [redacted] měl svůj účet [redacted] založit (provést registraci) dne 30. listopadu 2008 a naposledy ho aktualizovat dne 12. října 2010. Po výzvě správního orgánu byl tento účet převeden do stavu „nezobrazovat a nekomunikovat“.

- c) Uživatel elektronické adresy [REDAKCE] měl svůj účet [REDAKCE] založit (provést registraci) dne 28. prosince 2011 a naposledy ho aktualizovat dne 14. srpna 2017, kdy v tento den byla obviněné doručené výzva k výmazu údajů od tohoto uživatele. Této výzvě bylo, dle vyjádření obviněné, ten samý den vyhověno.
- d) Uživatel elektronické adresy [REDAKCE] měl svůj účet [REDAKCE] založit (provést registraci) 9. dubna 2014 a naposledy ho aktualizovat dne 3. listopadu 2017. Po výzvě správního orgánu byl tento účet převeden do stavu „nezobrazovat a nekomunikovat“.

Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelé shodně tvrdili, že nedali souhlas se zasíláním obchodních sdělení a rovněž, že nejsou zákazníci obviněné, ani se u obviněné neregistrovali, zaslal správní orgán všem stěžovatelům Žádost o informaci (Čj. UOOU-07544/17-8-10 a Čj. UOOU-07544/17-18). Z odpovědí stěžovatelů vyplývá následující:

- a) Stěžovatel s elektronickou adresou [REDAKCE] uvedl, že registraci na webu [REDAKCE], či na webu [REDAKCE], či [REDAKCE] nikdy neprovedl a rovněž obviněné nedal souhlas se zasíláním obchodních sdělení, ani žádným jiným způsobem neprojevil zájem o služby obviněné. Zároveň uvedl a doložil, že obchodní sdělení jsou mu doručována již od roku 2008, a to z různých elektronických adres [REDAKCE]. Zároveň uvedl, že v případě, kdy by takovou registraci provedl, provedl by ji správně, čímž upozornil na překlep, který byl u obviněné veden, neboť stěžovatelova společnost nese název [REDAKCE] a nikoli [REDAKCE].
- b) Stěžovatel s elektronickou adresou [REDAKCE] uvedl, že nemůže vyloučit, že se jeho elektronická adresa zhruba před deseti lety vyskytovala na webových portálech, které zveřejňovaly seznamy firem. Nicméně popřel, že by zadal souhlas se zasíláním obchodních sdělení.
- c) Stěžovatel s elektronickou adresou [REDAKCE] se k dotazu nevyjádřil.
- d) Stěžovatel s elektronickou adresou [REDAKCE] uvedl, že si registrace na [REDAKCE] není vědom, ale nemůže to říci určitě, neboť jsou tomu dle vyjádření obviněné již tři roky od registrace. Stěžovatel nicméně uvedl, že své služby (účetnictví) poskytuje pouze velmi omezené skupině lidí, a to na doporučení. Proto svoji registraci vylučuje. S jistotou však uvádí, že aktualizaci před necelými dvěma týdny neprováděl.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení. Současně je nepochybné, že účastník řízení tato sdělení rozesílal

opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi.

K výroku I správní orgán konstatuje, že účastník řízení je povinen při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. a, nejde-li o případ stanovený v § 7 odst. 3 tohoto zákona (tedy nejde-li o jeho zákazníky), je povinen dodržovat povinnost upravenou v § 7 odst. 2 uvedeného zákona, dle kterého lze podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, tzn. že uživatel udělil souhlas ještě před samotným zasláním obchodního sdělení.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k rozesílání obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se zasíláním obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost je třeba uvést, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám.

Správní orgán porovnat print screeny z databáze zasláné obviněnou a odpovědi jednotlivých stěžovatelů za účelem zjištění, zda tito stěžovatelé byli v rozhodné době tj., v době doručení obchodních sdělení, klienty (zákazníky) obviněné. Po přezkoumání těchto print screenů a odpovědí stěžovatelů, dospěl správní orgán k závěru, že v době doručení obchodních sdělení nebyli stěžovatelé zákazníky obviněné. Tento svůj názor opírá správní orgán především o skutečnost, že dle vyjádření obviněné, měly být registrace provedeny před několika lety (roky 2008, 2010, 2011 a 2014). Obsahem obchodních sdělení zasláných v roce 2017 byly informace o úpravě internetové prezentace (Čj. UOOU-07544/17-13), informace o zobrazování prezentace (Čj. UOOU-07544/17-1) a informace o ukončení prezentace (Čj. UOOU-07544/17-2-3). Všechna tato obchodní sdělení byla zaslána, aniž by do té doby byla uhrazena jediná faktura za poskytnuté služby, přičemž uživatel elektronické adresy [REDAKCE] doložil výzvy k uhrazení faktur z let 2016, 2015 a 2014. Ani jednu z těchto faktur neuhradil, přesto však obdržel e-mail s informací o zobrazení profilu své firmy na webových stránkách [REDAKCE]. Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatelé tvrdí, že si služby prezentací na výše uvedených internetových stránkách neobjednali, a obviněná zároveň nedoložila žádná potvrzení o příchozích platbách od stěžovatelů (výpisy z účtů, faktury), dospěl správní orgán

k názoru, že stěžovatelé se v době doručení obchodních sdělení nenacházeli v pozici zákazníka ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., a proto jim z tohoto titulu nemohla být zasílána obchodní sdělení. Pro šíření obchodních sdělení tak bylo za potřebí jiného právního titulu, a to souhlasu se zasíláním obchodních sdělení, jak je popsáno výše.

Správní orgán po zhodnocení všech skutečností dospěl k závěru, že obviněná svým jednáním nesplnila povinnost uloženou jí § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy nevyužila podrobností elektronických kontaktů pouze ve vztahu k těm uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a tím se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku II správní orgán dodává, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda jsou zasílané zprávy jako obchodní sdělení zřetelně a jasně označena.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zasílané zprávy. K tomu kontrolující uvádí, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy (např.: OS: ██████████, či Newsletter – prezentaci společnosti, Akce – sleva na webovou prezentaci, apod.). Obchodní sdělení musí tedy být označeno tak, aby zcela jasně a bez nejmenších pochybností na první pohled evokovalo obchodní nabídku. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od další jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán při analýze podnětů zjistil, že ani jedno ze zaslanych obchodních sdělení tyto náležitosti nespĺňuje a dospěl tak k závěru, že obviněná svým jednáním nesplnila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., a tedy šířila obchodní sdělení, aniž by zasílané zprávy byly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2. zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. Při stanovení správního trestu tak správní orgán přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, kdy protiprávním jednáním bylo obviněnou zasaženo do právem chráněného zájmu – soukromí (§ 38 písm. a) cit. zákona). Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že obviněná se zabývá propagací svých klientů na internetu, a tudíž je na ni možné hledět jako na obchodního profesionála (§ 37 písm. g) cit. zákona) ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Při stanovení výše správního trestu správní orgán rovněž přihlédl k přitěžujícím okolnostem, kdy obviněná svým protiprávním jednáním spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona) a zároveň je možné konstatovat, že tento přestupek byl obviněnou spáchán opakovaně (§ 40 písm. c) cit. zákona), neboť s obviněnou již

bylo vedeno několik kontrolních a správních řízení týkajících se problematiky šíření obchodních sdělení (sp. zn. UOOU-03232/09 a sp. zn. UOOU-07195/16). Správní orgán též posoudil jednání obviněné ve vztahu k polehčujícím okolnostem ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., nicméně došel k závěru, že žádnou z uvedených okolností není možné v jednání obviněné shledat.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 7. února 2018

otisk
úředního
razítka

Ing. Josef Vacula
inspektor
(*podepsáno elektronicky*)